

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 233.

77de Møde.

Mandagen den 17de Juni.

(Forts.)

Blechingberg (fortsat): Det Sidste forekommer nemlig mig at være den egentlige Gjenstand for Finantsloven; hvad der bevilges under de to Hovedaffnit af Loven, hvorom her er Tale, det skal afgjøres her. Foraaavdøt derfor Tavlerne tjene til Fundament for de Totalsummer, der ere opstillede i Udkastets §§, saa er det en Selsfølge, at deres Indhold maa finde en Afgjørelse gennem Afstemningen i nærværende Sag, men videre troer jeg ikke, at man behøver at gaae, og jeg troer, at det ligger allerede i Udvalgets Betænkning, at, om man ogsaa gaaer ind derpaa, kan man forbeholde sig sin Frihed med Hensyn til Fremtiden, naar en tilkommende Finantslov foreligger. Det, som jeg altsaa henstiller til Udvalgets Overveelse, er, om ikke denne Forbeholdenhed fra Udvalgets Side kunde faae større Kraft og Betydning, dersom den maatte kunne fremtræde under Form af et Forbehold fra Thingets Side, som en Resolution af Thinget, hvilken Resolution da vilde kunne bygges paa en foreløbig Afstemning.

Jeg vil endnu tillade mig, til de Bemærkninger, den ærede Formand har knyttet til § 30, at slutte den Ditring, at jeg mener, at denne Paragraph dog kun kan sigte til de Dele af Tavlerne, der give de Totalsummer, der omhandles i de foregaaende §§. Derimod skjønner jeg ikke, at den 30te § kan sigte til saadanne Dele af Tavlerne, der ere indifferente med Hensyn til Totalsummerne i de foregaaende §§. Jeg kan derfor heller ikke troe, at man, om ogsaa § 30 vinder Thingets Bifald, deraf kunde slutte videre, end at Thinget har approberet det Regnestykke, som gennem Tavlerne fører til de Beløb, som de tidligere §§ have op-

stillet, men dertimod ikke, at man har bifaldet det øvrige Indhold af Tavlerne, der er uden Indflydelse paa at danne de Summer, hvorom Talen er i den foreliggende Lov. Dersom man forstaaer § 30 paa denne Maade, saa er det ogsaa mindre betænkeligt at gaae ind derpaa; thi, vil man gaae ind paa Totalsummerne, saa er det en Selsfølge, at man ogsaa gaaer ind paa de Forudsætninger, hvorpaa de hvile for dette enkelte Finantsaar; men, ligesom man ikke gaaer ind paa dem ad en anden Vej eller paa en anden Maade, saaledes troer jeg heller ikke, at man behøver at indlade sig paa de øvrige Dele af Tavlerne efter den Forbindelse, hvori § 30 staaer til Lovens øvrige §§.

Formanden: Jeg maa maaskee tillade mig, med Hensyn til, hvad den sidste ærede Landstingsmand bemærkede, at tilføie, at det forekommer mig, at det, at Lovforslaget i sine Detailbestemmelser ved de enkelte Paragrapher bevilger den og den Sum til Indtagt og den og den Sum til Udgift i Henhold til det vedlagte Indtagts- og Udgiftsbilag og de Rettelser, som findes paa Tavlerne, medfører, at Loven ikkun omfatter de Summer, i Henseende til hvilke der i Loven er henviist til Bilagene, at Loven altsaa ikke indbefatter nogen af disse Bemærkninger, som forøvrigt kunne indeholdes i de Tavler, hvortil der er henviist.

Bessely: Jeg skulde blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler har sagt, idet han har yttret, at der fandtes Bestemmelser i Finantsloven, som først kunde komme til Udførelse i en tilkommende Tid, og derfor egentlig ikke henhørte under selve Finantsloven, idet man ikke kunde binde de kommende Rigsdage. Det forekommer mig nemlig, at denne Betragtning gjælder enhver Bestemmelse, som den lovgivende Magt tager; thi det er klart, at den lovgivende Magt nu ikke kan binde en tilkommende lovgivende Magt, og at enhver Lov, der udgives, kan forandres